

VSTAL JE!

Evangelij po Janezu 20,1–9

¹ Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. ² Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« ³ Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. ⁴ Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. ⁵ Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. ⁶ Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povoje, ki so ležali tam, ⁷ in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, vendar ni ležal s povoji, temveč posebej zvit na drugem mestu. ⁸ Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. ⁹ Nista še namreč umevala Pisma, da mora vstati od mrtvih.

Ostala berila: Apostolska dela 10,34.37–43; Psalm 118,1–2.16–17.22–24; Pismo Kološanom 3,1–4 ali Prvo Pismo Korinčanom 5,6b–8.

LECTIO:

Napeta pripoved govori o izginotju Jezusovega telesa, kar prva odkrije Marija Magdalena. O njenem srečanju z vstalim Jezusom lahko berete v vrsticah, ki sledijo današnjemu evangeljskemu odlomku.

Besedilo se osredotoči na dva učenca, na Petra in tistega drugega, v katerem je izročilo prepoznalo apostola Janeza.

Pripovedovalec pove, da je Janez začel verovati v Jezusovo vstajenje takoj ob pogledu na povoje, ki so ostali v grobu. Kaj je dalo Janezu misliti, da bi bil Jezus lahko živ? Nekateri razlagalci menijo, da je prepoznal način, kako so bili povoji in prtiček zloženi – šlo naj bi za določen Jezusov način. Vsekakor je to lahko naredil samo nekdo, ki je bil živ. In to je gotovo moral biti Jezus. To je bilo Janezovo prvo srečanje z vstalim Kristusom.

Je Janez svoje prepričanje podelil s Petrom? Tega ne vemo. Izvemo pa, da učenci še vedno niso doumeli svetopisemskih prerokb, ki so govorile, da mora Kristus vstati od mrtvih. A to se bo kmalu spremenilo. To izkušnjo je vsakdo doživel nekoliko drugače.

Marija Magdalena, Peter, Janez in drugi učenci se v nadaljevanju Janezove pripovedi srečajo z Jezusom iz oči v oči.

Izjave teh očividcev so bistvenega pomena za vero kristjanov. Očividci so vedeli, da je Jezus umrl na križu, natančno so vedeli kje je bil pokopan, in vsak izmed njih se je osebno srečal z vstalim Kristusom. Ta srečanja z vstalim Gospodom so potrdila njihovo vero, da je on v resnici to, kar je govoril – obljubljeni Mesija, Božji Sin.

MEDITATIO:

Predstavlja si sebe ob zori tistega jutra po Jezusovem križanju. Zbudiš se, poskusiš jesti in piti, nato se z Marijo Magdaleno ali s Petrom in Janezom odpraviš do groba. Kakšne misli in občutki bi te obhajali? In kako drugače bi se počutil, ko bi tega večera legel v posteljo?

Razmisli, kako bi razložil prijatelju, ki ne hodi za Jezusom, zakaj so dogodki te prve velike noči tako pomembni še danes.

ORATIO:

Današnji dan je eden izmed najbolj veselih v cerkvenem koledarju. Besede drugih evangelistov: »Ni ga tukaj. Obujen je bil, kakor je rekel!« (Evangelij po Mateju 28,6), odmevajo skozi stoletja. Prispevaj svojo lastno hvalnico ter Bogu izrazi svoje veselje in hvaležnost. Naj ti pri tem pomagajo vrstice iz Psalma 118.

CONTEMPLATIO:

»Če ste torej vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na Božji desnici.«

V Pismu Kološanom 3,1–4 beremo, kako v Kristusu doživljamo svoje »vstajenje« v duhovno življenje. Nekaj časa premišluj, kaj pomeni, da je tvoje življenje »skrito s Kristusom v Bogu«, in kaj pomeni namesto na svoje zemeljske skrbi usmeriti svoje srce in misli na to, kar je v nebesih.